

CSURGÓ ÉS VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági — hetilap. Megjelenik minden vasárnap.

A „CSURGÓI TAKARÉKPÉNZTÁR RÉSZVÉNYTÁRSULAT” ÉS A „CSURGÓI SEGÉLYEGYLET” HIVATALOS KOZLÖNYE.

ELŐFIZETESI ÁR:

Egész évre 8 korona. Félévre: 4 korona.
Negyedévre: 2 korona.
Egyes szám ára: 20 fillér.

Felelős szerkesztő: JÜNKER ELEK.
Főmunkatárs: ENGL GUIDÓ ISTVÁN.

KIADÓHIVATAL:

Vágó Gyula könyvsajtója,
hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők
A hirdetéseket jutányosan számítjuk.

Szobor és emberek.

Csurgó, június 14.

+ Diadalmasan áll a Keszthelyi szobor. Fényes ünnepségek közt hullt le róla a lepel, hogy eizarándokolhaszon hozzá mindenki, akinek csak része volt boldog emlékezetű Festetich György gróf jótéteményeiben és atyai gondoskodásában.

A zarándokok nagy serege találkozott a szobornál. Talapzatát elborította a töméntelen koszoru, miket magánosok, testületek, hatóságok, egyletek és intézetek helyeztek oda soha el nem muló hálájuk és örök emlékezetük látható jeléül. S a szobor mintha könnyezett volna a meghatottságtól, midőn gyermekeire unokáira, gyámoltjaira és pártfogoltjaira pillantott le a magasságból. Ott látta lábainál és maga körül az utókort, mely eijött leróni kegyeletét a jótékonyan bőkezű maecenásnak.

És mintha keresett volna a szobor tekintete valakit. Kutatva vizsgálta szeme az ünneplők sorait. De akit keresett, aki hiányzott, az nyugodtan élvezte odahaza a pihenés napjának egyhangu csendjét.

Kit keresett a szobor? Nem nehéz kitalálni. A csurgói főgymnasiumot kereste tekintete, de hiába, nem jött el hozzá az az intézet, melynek alapját tulajdonképpen ő vetette meg több, mint

száz évvel ezelőtt, s melyet fejedelmi bőkezűséggel javadalmazott és pártfogolt évtizedeken át.

És vajjon miért tüntetett távolmaradásával a csurgói főgimnázium? Azért mert nem mehetett el. Mert nem volt meghiva. S hivatlan vendégnek rendszerint ajtó mögött van a helye.

Méltó megdöbbenéssel konstataljuk a száraz tény. S önkéntelenül előtérbe tolul a kérdés, mit jelentsen ez?

A szoborbizottság, mely az O. M. G. E. kebeléből alakult, elég széles körre egészítette ki magát. Bevettek és meginvitáltak füt-fát, csak arról nem akartak tudni, aki legközelebb állott a dicső emlékü grófhhoz. Úgy látszik a bizottság által használt schematismusból hiányzik városunk neve, vagy hogy a tisztelt bizottság töröl el bennünket a föld színéről.

No de ezt még csak eltűrtük volna valahogy. Utóvégre is csak 1—2 teríték árával kevesebb fogyott el a jótékonyaságnak fehér asztalánál, egyéb baj nem történt volna. De, hogy a csurgói főgimnáziumnak még csak egy szerény meghívót sem küldtek a 3000 darabból, ami a bizottságnak rendelkezésére állt, ez már több a soknál. Ez a kegyeletnek megsértése, melyet a bizottságnak bármilyen jóhiszemű mosakodása sem tehet jóvá.

Hogy a gazda urak jobban értik a lótenyésztést s automobilsportot, mint

a körültekintő és tapintatos ünneprendezést, azt még értjük. De hogy a bizottságban senkinek sem tűnt fel a csurgói főgymnasium hiánya, az egyáltalán fel nem fogható. Sőt tovább mehetünk. A szobor eszméje Darányi minisztertől indult ki s az O. M. G. E.-et bizta meg a kivitellel. S maga Darányi említette nálunk a gymnasium százéves ünnepélyén, hogy reméli, hogy a csurgói főgymnasium nem fog hiányozni a leleplezési ünnepségén.

De hát a bölcsek tanácsa meggyújtotta a tervet. S leginkább arra vagyunk kíváncsiak, vajjon Darányi miniszternek magának nem tűnt-e föl, hogy a csurgói gimnázium hiányzik? Bizonyára föltűnt neki.

De ez nem elég. A dolog felett nem térhetünk egyszerűen napirendre.

Egy intézetet, melyet százados mult köt a szobor alakjához, sértett meg és akadályozott a legszentebb kegyelet gyakorlásában a szoborbizottság. Ezzel többet ártott, mint a mennyit használhatott volna.

De jegyezzék meg maguknak azok az urak hogy nem csak egy város közönisége, hanem ezer meg ezer olyan ember itéi el őket, akik egy évszázad óta a mellőzött intézetben szívták magukba a tudomány szellemét.

A „CSURGÓ ÉS VIDÉKE” TÁRCAJA.

Diák-Juniális.

Csurgó, 902. VI. 13.

Édes Ducikám!

Hajnali öt óra . . . A fölkelő nap sugarainak kísérteties világítása mellett ülök Feri batyám íróasztalánál.

Csak most jöttünk haza a diákjuniálisból, fehér pikéruháim még azon gyürodötten és átizzadtan van rajtam. Le se vetem addig, hogy az édes órák boldogító mámorának bódító hatása alatt azonnal közöljem veled, hogy milyen remekül mulattam.

Bocsáss meg angyalom, ha zürzavaros összevisszaságban találnelek irni, de hidd el, annyi mindenféle forog a fejemben, hogy nem is tudom, melyiket mondjam el előbb.

Pontban 9 órakor vonultunk föl a terembe, mert az a csunya eső ma is egész nap zuhogott s mindnyájunk nagy sajnálatára nem lehetett az erdőben megtartani a mulatságot. Pedig milyen jó lett volna zöld lombok közt, a szép természet öleiben, Isten szabad ege alatt vigadni!

Rózsaszín kokárdás rendezők vezettek föl a zöldgalyakkal díszített lépcsőn s a teremben már együtt ült a táncolni vágyó leányseres s a francia négyesre váró gárdámok hada.

Mennyi ismeretlen sré! De, hogy őszinte legyenek, egytől-egyig szép, vagy legalább is esinos. Mondhatom szívem, már régen láttam ennyi szép leányt Csurgón. Ha már én mint leány mondom ezt, bizvást elhiheted. Béla folyton a nyakamon lóggott, hogy mitassam be annak a fehér pikéruhá s piros nyakkendőnek, meg ennek a fehér batisztruhás sz kehajunak, no meg annak a rózsaszínruhás fítos orrunak, a sárga nyakszalagos barnának és még tudja isten hánynak. De biz én nem igen értem rá bemutatgatni, mert alig vezettek a helyemre, már 3—4 táncos várakozott rám.

Elsőre csak az ifjabb nemzedék rugaszkodott neki, a kopaszodó fiatalemberek affektált unottsággal tartottak ellenőrzési szemlét fölöttünk. Úgy látszik azonban legfelsőbb megelégedésre ütött ki az „inspicirung,” mert ok is hamarosan belemelegettek a táncba, egy-két megrögzött „nőgyűlölő” kivételével.

Első udvarlóm (mert több is volt) esinos, helyre bajszu, fess gyerek volt. Odacipelt a banda elé s lankadatlan tüzzel táncoltuk a ropogóst. Táncosom egyre énekelte a muzsikával: „huszár gyerek vagyok . . .” pedig Tamás vagyok benne, mert őkelme alighanem csak baka volt.

A második az nekem udvarolt égre-földre a billárdszobában egyik szünet alatt, holmi buldogg revolvert is emlegetve, de a piros szegfűjét attól a menyecske-től kapta,

akivel olyan himbálódzva táncolta a szupét.

A harmadik szolid fiu, keveset beszélt, de okosat. Hanem amit én szerettem volna, azt mégsem mondta ki. Jó családapa lesz belőle, meglátszik a B. P. 777. §-ához képest gondosan felkötött sűrű szőke bajuszán.

De nem untatlak tovább az udvarlóm leföstésével, hisz amit mutattak, az csak külső máz, mely hamar lekopik. Valódi mi-voltukat magukban rejtegetik. Nem ha láttad volna, mint pukkadozt a táncban, mikor az a vidéki ur, aki velük jött, én mellém ült szünőia alatt.

A casino kártyaszobájában az ablakok melletti asztalnál ültünk s egyszerre csak bemutatja magát egy ismeretlen ur, akitől tudtam, hogy Málcsiékkal jött. Csak azért is barátságos arcot mutattam s helyet kínáltam neki mellettem. Élt is az engedelmemmel. (Most visszakapod Málcsi — gondoltam — amiért elhalásztad előlem Bélát.) Rendkívül nyájas voltam. Minden hólító képességemet összeszedtem s behatóan érdeklődtem viszonyai iránt.

— Nagysád nem játszik valami hangszeren? — Kérdezé hirtelen lovagom.

— Sajnos, nem. Hát Őu kedveli a zenét? —

— Igen, én Zenekedvelő vagyok — mondá.

— Én csak hallgatni szeretem a szép zenét s ebben telik legnagyobb gyönyörűségem. —

Finale.

Tekintetes Szerkesztő Ur!

A „Csurgo és Vidéke“ legutóbbi öt számában lefolyt zenei vitára még egyszer visszatérve, mint a dologban közelről érdekelt, aki „Egy zenekedvelő“ aláírással két ízben emeltem fel szavamat, — Tekintetes Szerkesztő Urnak, a nyilvánosság érdeknélküli képviselőjének elmondom röviden észrevételeimet „Egy hallgató“ közleményeire.

Vele többet nem állok szóba, aki „Egy Családapához“, tehát a máshoz intézett soraimra polemikát kezdett velem oly hangon, melyre elégnék tartottam egyszer válaszolni. Meg is irtam neki akkor, hogy „részemről a vitát befejezem és egy betűt sem kérek „Egy hallgató“-nak jóakaratu megjegyzéséből.“ Megjött erre a visszhang is az ő részéről: „Több szavam nincs Önhez. Keressen mást, aki szeret személyeskedni, én Önt nem tudom erre a terre elkísérni.“ (Szép példája ez az ő részéről az *utánszónak*.) Én nem is fogom őt arra a terre követni, a hova vinni szeretné az ügyet, sőt már oda is juttatta, t. i. a személyeskedés terére. Csak tisztelt Szerkesztő Ur előtt s Ön által a közönség előtt akartam az ő vádjait kellő értékre leszállítani.

„Egy hallgató“ legtöbbször lobbantja szememre a következetlenséget. Így például szerinte első közleményemben a közönséget mulasztással vádoltam, a másodikban pedig kalapot emeltem előtte. A dolog nem így áll. Első közleményemben egy betű, mely a közönség mulasztását vagy nem mulasztását jelzi, nem található. Szerkesztő Ur bizonynyára mosolyogva mondja reá, hogy így van. Hogy a másodikban kalapot emelek a közönség előtt, az nagyon természetes. Mert először „Egy családapának“ rövidesen, másodsorban ő neki, egyes hangversenyekre hivatkozva, részletesebben kimutattam, hogy a „muzsikusok“ adtak egykét hangversenyt. Ha kitudja olvasni „Egy hallgató“ a hangversenyek sorából a közönséget, akkor első közleményem sorából is kinézhetne volna. Mert közönség és muzsikus nélkül hangverseny nem képzelhető.

Ha logikátlanságról van szó, az „Egy hallgató“-é. Tudniillik ezeket mondja: „Ön a muzsikusokat védelmezi, én a közönséget“. Csakhogy ebből tűnik ki „Egy hallgató“ logikátlansága. Én védelmezem a muzsikusokat, mert, — most kimondom, — magam is foglalkozom zenével, rendszeres tanulás alapján, és mert ketten is vádolták mulasztással a muzsikusokat. Tehát van ok reá, hisz „Egy hallgató“ is vádolta őket. De a meg nem vádolt közönséget védeni — nevetségesebb

a szelmalom-harenál. Ki vágja itt maga alatt a fát?!

Hogy a polemiba beugrottam, az sem következetlenség. „Egy családapá“-nak, és nem „hallgató“ urnak mondtam, hogy nem polemizálok. Utóbbinak nem tettem ígéretet. „Egy hallgató“-nak arra is megfelelttem, miért nem lehet Csurgón életkepes zeneegyesület ezidőszerint. Egy példa Szombat-hely, hol a nemrég alakult zenekar még csak ezután fog élni, — már maga is elég bizonyíték arra, hogy kis Csurgónk annyi muzsikussal nem rendelkezik, amennyi szükséges volna. Ujra és határozottan állítom. De erről Öt meggyőzni lehetetlenség. Öt aki logikai szöficamokkal, és nem tárgyhoz-zó-lással uti el a dologot, és ily modorban vádol engem gorombáskodással, személyeskedéssel, melyekre nem is reflektálok. Minek? Holmi szillogistikus csűrés-csavaráshoz nem értek. *Én zenéről beszéltem*, és a muzsikusokat védtem. Természetesen szétkegettem az ő alkalmatlan szellemi szappanbuborékjait. Holmi szórakéztetés, melynek csillogása után nem marad egyéb, mint az *üres, laikus zenei tudomány* nem sajátom. Ilyen szellemi rakétázás szaporakázik „Egy hallgató“ agában akkor is, mikor valótlann alapul állítja közleményem kiindulási pontját és a „haragszik“ „nem haragszik“-fele komédiát játsza. Nevtelen közlemények nevtelen szerzőire lehet haragudni, no meg arra is, amit irnak. Hogy a harag jogos-e vagy jogtalan? Az más kérdés. De ez és hozzá hasonló szellemeskedéseivel mit untassam tisztelt Szerkesztő Urat. „Egy hallgató“-t a sofismák ugra-bugrája utján ép észszel nem követhetem.

Magyarul-tudásra is oktat „Egy hallgató“ . . . Röviden erre azt jegyezhetném meg kedves Szerkesztő Ur, hogy az „Egy hallgató“ tanuljon meg olvasni! Mert szerinte az én közleményemben Edison anykővet *szarvai bök*. Pedig ott így van: *szarvasokoskodása bök*. (Egyes szám-, egyes szám), *a nagykövet szarvai a levegőbe döfnek*. (Többes szám-, többes szám.) Különben, kérem tekintetes Szerkesztő Urat! legyen kegyes a június 1. és 8-iki számokat át nézni és abból rájön arra, hogy mily önkényesen belemagyaráz egyet-mást „Egy hallgató“ az én cikkembe és hogy a nyelvtani leckeadáshoz hasonló modorban, mily hűségesen (?) idézi soraimat. Például, szememre veti a következőket: „Rám fogja azt is“ (t. i. én,) hogy én (t. i. ő) a muzsikusokat összeakarom közleményemmel gabalyítani.“ Pedig ott ez áll: „ha a muzsikusokat a közönséggel (tehát nem egymással) összegabalyítani akarta, — célt nem ért.“ Ehhez még hozzáfűzöm, hogy azt is mondtam: „Annak a csekély számú muzsikusnak kár elvenni a kedvét

és ellenkezésbe hozni azzal a mi kis városkánk jó közönségével.“ Mindkettőért jót állok! Mert „Egy hallgató“ támadott és figyelmessé tette a publikumot, „mutatva neki a muzsikusok mulasztáának „*numusdi*“ . . . Ez csak nem *összhang csinálás*?! Ezért csak van jogom az alkalmatlankodó körmére kop-pantani? Mert én is foglalkozom zenével.

Tekintetes Szerkesztő Ur! „Egy hallgató“ nagy szerényen mondja, hogy akárki legyenek, le merem-e tagadni, mennyit fáradoztam a zeneszet ügyében? Tanuul idézi a vegyeskart. Most az a drága „*impresszárió ur!*“ tudomásul veheti, hogy én nem vagyok „akárki“ ő „laikus“-nak nevezte magát és kíváncsi volt személyem kiletét firtatni. (Közleménye igazolja.) Megtudhatja, hogy én közte voltam az általa méltatlanul megvádolt muzsikusoknak és nem egy hangversenyben *muksikáltam*, a hol impresszáriók *csak rendezkedni szoktak*. Én „laikus“ urnak sem nevére, sem épen nem irigylendő *zenei tudásra* amit cikkeiből a „fals“ és „gikszer“ elmélet alapján megértettem, — nem vagyok kíváncsi Tanuulni föle csak kettőt tudnék: szillogistikus rakétázást és hatványra emelt gorombáskodást.

Szerkesztő Urnak

igaz híve

Tóth Károly.

Hitványar, egyébként „Egy Zenekedvelő.“

Az ég gyásza.

— Lenan. —

Sötét felhő borong az égnek arcán,
Mint bánatterhes gondolat, komor;
S mint nagy beteg, az ágyon hanykolódván
Ugy imbolyog a szélben a bokor.

Az égről hangzik halk pirogató hang,
Pillaja fájón meg-megvillanik,
Miként a szem, ha könnybe lábadóban,
Megtörve küldi bus sugárait.

Zimankó bug a lép felől s körütte
Vékony köd vonja bé a sík lapot;
Az ég, mely bánatában elmerülve,
Leejtli lankadt kézzel a napot.

(Kaposvár.)

Hollósi István.

H i r e k

— Főúri eljegyzés. Károly Emil fürstenbergi herceg, Maximilian Egon fürstenbergi herceg öccse, aki hosszabb ideig tartó afrikai vadászatairól csak neuregiben tért haza, eljegyezte *Festetics Mária grófnőt*, Fes-

— Akkor Nagysád bizonyára Egy hallgató — felele.

— Ugy látszik Uraságod nem szokta olvasni a „Csurgo és Vidékét“, hogy ezzel gyanusít?! — Kérdém tőle.

— Igaza van Nagysád, felele ő, de még nem vagyok Családapá s ezért nem járatok semmiféle újságot, mert a Casinóban is elolvashatom őket.

— De azért eljön a mi hangversenyünkre 29-én ugyebár? Én is énekelek a vegyeskarban — mondám neki.

— Hogyne, minden bizonynyal el fogok jönni. Hallom, hogy az összes muzsikusok ki fognak tenni magukért s egyetlen egy sem akad, aki ne működne közre.

— Igazán? No ha Ön is így hallotta, akkor bizonyára így lesz. Mondhatom, nagyon örülök én is rajta — mondám s ebben a percben rázendítette mögöttem a primás. mire a beszélgetés abbamaradt. Elragadón mosolyogtam lovagomra s ő hálából oly benső meghatottsággal énekelte el kedvenc nótámat, hogy Málcsi fogta magát és dühében kiszaladt a másik terembe.

Az I. négyest 1/2 11 kor kezdtük el s teljes ötnegyed óráig tartott. 51 pár táncolta 2 kolonban s én épen a nagyterem ajtaja körül állottam szerelmes táncosommal, kinék meghatottságtól még a cikkere is könnyezett. Egyre pödörgette jövődöbeli bajuszát, miközben lopva mohó pillantásokat vetett rám. Sajnálom szegény fiut, hogy még

olyan fiatal, mert nem várhatom meg, míg végez. Vis-á-vim egy helyes kis leány volt, aki annyira elmerült táncosával a beszélgetésbe, hogy mindig elhibázta a figurákat. Pedig, ha szegény táncosa tudná, hogy ő mindent elmond a mamájának, amint ez egy jó leányhoz illik is!

Baloldali szomszédom az utolsó figuránál úgy megszorította mindannyiszor a kezemet, hogy ha nem tekintettem volna azt, hogy mint Dr. és leendő ügyvéd jó parthie lehet, alaposan leszidtam volna. Különben csinos fekete fiu, aki — mint hallani — rendkívül jártas telekkönyvi ügyekben s mindjárt a terheket keresi a lányos papák házáin.

Tudom ugyan, hogy nem ismersem mindenkit, mégis ideírom a jelenvoltak névsorát, talán akadsz ismerősökre közöttük. Megesküdni nem mernék rá, hogy nem-e hiányzik belőle, de azt hiszem teljes a statisztika, mert „ki csinálta, az eleget vesző-dött vele Ime hát:

Leányok: Andorka Jolán (Iháros: Berény) Barakonyi Erzsike és Margit (Homokszentgyörgy) Balog Mariska, Begedy Gizella és Margit, Dümmert Margit (Iháros) Fleischhammer Ilonka és Piroška, Ferency Ilonka, Gallos Etelka (Pécsvárad) Groszmann Berta, Grünfeld Adél, Héjjas Vilma és Emma, Horváth Vilma és Ilonka, Horváth Izabella (Aszód) Hóli Vilma (Zala-szent-grót) Hóke Jolánka és Bözsike, Lang Etelka, Láncky

Margit, (Nagybánya) Losoncy Ilonka, Lovas Lina, Ilona és Laura, Lipsitz Ilona, Mozsonyi Erzsike és Mariska (Kadarkut) Nagy Ilonka (Kadarkut) Reményi Irén és Margit, Szabó Jolánka és Milike, Szabó Ilonka és Erzsike (Szenna) Unger Ilonka (Gyékényes) Vida Klára, Teréz, Margit és Etus.

Asszonyok: Balog Zsigmondné, Borbély Gyuláné (Iháros: Berény) Barakonyi Kristófné (Homokszentgyörgy) özv. Begedy Peterné, Özv. Ferenczy Lajosné, Fleischhammer Rajmundné, Gallos Edéné (Pécsvárad) Dr. Héjjas Imréné, Dr. Horváth Józsefné, Horváth Józsefné, Hóke Kálmáné, Kirchlechner Lajosné (Zágráb) özv. Mátray Béláné, Matolcsy Józsefné, özv. Petrovics Jánosné, Simon Pálné, özv. Szabó Pálné, Szanthó Jánosné, Unger Hermané (Gyékényes) Vágó Gyuláné, Dr. Vida Károlyné.

Összesen 70-en voltunk együtt a gyöngébb, de szép nem képviselői. Elég szép számú ugy-e ahhoz, hogy elférjünk a teremben

Feri bátyám jóízűen pityázt és anakdotáztatott társaságával, míg mi odabent táncoltunk. De jó kedvre is hangolta cimboráit s még a tisztelendő bácsi is jóízűet kacagott mókáin. A fiatalemberek — dicseretükre legyen mondva — hűségesen kitarítottak ugy a táncban, mint a szíverősítő körül s csak a gallérjuk ázott el szegényeknek.

A valódi mulatás 1/2 3 körül indult meg. A sorok már megritkultak, a cigány alaposan begyántázta a gégehurokat s a tán-

tetics Taszilió gróf v. b. t. t. m. kir. főszabados leányát. — Az eljegyzés híre érthető örömet keltett városunkban is, melyet ós-időktől fogva a hála és ragaszkodás fűzött a nagylelkű és bokezű főúr családjaéhoz.

— **Évzáró ünnep.** A csurgói ev. ref. főgimnázium ma délután 4 órakor tartja szokásos évzáró ünnepélyét a következő műsorral: 1. Chopin-Kovács: Dalok, előad az ifj. dalkör 2. Váradi A.: „A tanu”. Szav. Bencze László VII. o. 3. Moszkowszky: Spanyol tánc 1., előad. az ifj. zenekar. 4. Tompa M.: „Vadrózsa”. Szav. Vida Karoly VII. o. 5. Jutalom kiosztás igazgató által. 6. Adams: Induló, előad az ifj. dalkör. 7. Testgyakorlat. Külön meghívók nem bocsátattak ki, de az intézet szívesen látja s ezuton is meghívja a t. közönséget.

— **Hangverseny.** Mult számunkban említettük már, hogy a vegyeskar e hó végén hangversenyt fog tartani. Vegleges megállapodás szerint a hangverseny f. hó 29-én vasárnap délután 4 órakor fog megtartatni a főgimnázium zenetermében. Az előkészületek már javában folytak s a jövő héten már a meghívók is kimennek. Az eredeti tervhez képest a hangversenyen belépti díj nem lesz, a meghívók szolgálhatnak egyúttal beléptijeggyel. A programot előre nem árulhatjuk el, de annyit közölhetünk, hogy 9 számból fog állani. Ebből 4 zeneszám lesz, 3 vegyeskari ének, 1 tisztán női kar s 1 felolvasás, melyet Dr. Kenessey Béla erettségügyi kormányképviselő, kolozsvári teológiai rektor fog tartani. Eredetileg matiné volt tervben de ennek delelőtt leendő megtartása úgy az isteni tisztelet, mint a konyhaszati uralom beosztása miatt nehézségekbe ütközött. Remélhető, hogy a közönség érdeklődésével és résztvevésével fogja jutalmazni a jó igyekezetet.

— **A Fesztich-szobor leleplezése** a mult számunkban közölt program szerint ment végbe Keszthelyen ma egy hete nagy számu és előkelő közönség jelenlétében. Minthogy a hetfői lapok már kimerítően közölték az ünnepség lefolyását, ezuttal nem akarunk ismétlésekbe bocsátkozni. Csak arra utalunk, hogy sokaknak fordult a helyszínén hogy a csurgói főgimnázium hiányzott az ünnepségről. Mai vezércikkünk, foglalja a sérelemmel, hogy gymnasiumunkat, a keszthelyi Georgikon tejtésztvérét meg sem hívták sem a bizottságba sem a leleplezésre s így elronták tőle az alkalmat, hogy nemcsak jötevője labálnál lerőjja halálját és megemlékezését.

— **Koronázási ünnep és jutalmazás.** Az állami tanítóképezde f. hó 8-án délután 5 órakor az intézet zenetermében ünnepelte meg a koronázás évfordulóját. Az ünnepség-

cosok is nekiugaszkodtak. Dobogott, rengett a padló, a szegény patkányok bizonyára meg voltak rémülve még a pucében is.

A rózsák szerteszét hevertek a földön, közbe-közbe egy összetaposott hajtű, keztűgomb; a kontyok lefelé igyekeztek, az arcok kipirosodtak s folyt a verejték, akár csak egy gőzferdőben. . . . Pedig a lámpák világot már elhomályosította a szürkület páratel, derengős fénye s a derekakon világosan láthatóvá kezdtek lenni az ölelő férfiarok ötuju nyomai.

A mamák és gárdedámok türelmetlenül várták, hogy a cigány abbahagyja a csárdást de bizony „csak még egy picurkát”, „csak 5 percig”, „mindjárt megyünk” s így mégis sikerült 4 óráig kihuzni a csárdást, mely most az egyszer csakugyan „virradtig” tartott.

Utolsó apródom szolgálatkészen segítette rám a boát meg a kapischont. Meg egy végső sóhajtas . . . és lenni voltunk az utcán. Egy csomó fiatalember jött velünk egészen a kapuig s a bucsucsök helye reg most is ég a kezemen. . . .

Nini már 7 óra s én még mindig írok. Képzem, milyen kék gyűrűk lesznek holnap a szemeim alatt, lesz mit hallanom megint Gyuszitól.

Isten veled drágám. Szép álmoka!
Milliószor puszi szerező

Katinkád

Fenti levél hitelességéért a fel. lősséget elvállalja
A SZERKESZTŐ.

nek, melyhez még a tornavizsga is fűződött, a szabadban kellett volna lefolytania, de az eső miatt a tornavizsga elmaradt s a szép számban összegyűlt ünneplő közönség a zeneteremben gyűlt össze. A lépcsőház zöld galyakkal s trikolorral volt feldisztve, a teremben pedig Ölelőse arcekepe lombkoszorúktól övezve függött az emelvény fölött. Az ünnepélyt az intézet férfikara nyitotta meg, mely Goll: Anya emlékszávat adta elő. — Most Horváth József képezdei r. tanár lepelt az emelvényre, hogy ünnepi beszédbe fogjon. Lendülettel szavakkal fejtegette a mai nap jelentőségét, elmagyarázva, hogy mi nekünk, mint államalkotó népnek a szent korona, hogy mi a koronázás jelentősége állami életünkben s különösen, hogy miért ünnepeljük az 1867. június 8-iki koronázás emlékezetét? Az előadót lelkesen megéljenezte a nagyszamu hallgatóság. Az intézeti zenekar Mascagni Intermezzóját ismételte meg ezután, mire Bárány Gyula igazgató rövid ensméro szavak kiseretében a jutalmakat osztotta ki. A somogy megyei tanítóegyesület díját, 27 koronát szorgalom és jó magaviseletért kapta Hochrein Lajos, Bárány Ignác alapítványából 10 korona jutalmat legjobb gyakorlati tanításért Begedy Béla, Mátray Gyula alapítványából 10 koronát legjobb magyar fogalmazásért Üsthy Gyula. A tavalyról elmaradt tornajutalmakat kapták: Csonka József, Ambrus Ferencz, Máté Ignác, Mohácsi Béla, Begedy Béla, Pintér Vilmos, Szabó Géza, Som Ernő, Borsfai József, Rieger Mihály, Köbering Károly, Hauptmann Pál, Pap Ferencz. A jutalomkiosztás befejeztével a férfikar a Hymnust énekelte el, mit a közönség alva hallgatott végig. Befejeztül Gilletnek A malomban című jellemdarabját játszotta el a zenekar.

— **Iparkiallítás.** Az ünnepséggel kapcsolatban iparkiallítást is rendezett a tanítóképezde. A fődszínti teremben a növendékek ipari s különösen háziipari munkái voltak kiállítva s az ünnepi közönség ide vonult le a zeneteremből. Szébbnél szébb háziékszerek, szakszerűt és fenytzési cikkek voltak itt felhalmozva, kefek, festők, dobozok, konyhaszerek, agyagmunkák, kosáraruk, faragványok, játékszerek stb. stb. A közönség elragadtatással szemlélte a kiállított tárgyakat s őszinte dicséretet fejezte ki Lovass Gyulának, az ipari oktatás vezetőjének, ki nek a sikerült kiállítás eredménye köszönhető.

— **Mintagazdaság a tanítóképezdeben.** A mezőgazdaságot oktatásának megkönnyítésére a tanítóképezde kertjében Fr. nkl. Bódog szaktanárral ez évben egy kis terjedelmű öt szakaszos vetésforgót létesített, mely hű képt adja egy középterjes gazdaságnak, melyben a kell. arányban felkarolt takarmány termelés mellett a hasznos hajtó állattenyésztés nagyobb mérvben üzhető. Ezenkívül 54 fele kulturnövényből mintagyűjteményt is létesített, továbbá ipari növények, különösen urál- és kenderfűből egy kisebb telepet a nemes kosárfű bemutatására. Az esős idő miatt csak kevesen tekinthették meg ezt a kis mintagazdaságot, melyet az érdeklődők figyelmébe ajánlunk.

— **Kertészetünk** haladásáról és fejlődéséről győződhetek meg mind azok, akik a kepezdei „kertészkert” segítségével gyönyörködtek az eső előtti szép napokban. Gyönyörű pompában díszlik a nagyterjedésű kert. A rózsák tarka színvegyülete, a díszcserjék és növények hatalmas lombjai szép látványt nyújtanak a szemlélőnek, a melegházban pedig korai és exotikus virágok pompáznak. A növendékek gyakorlati oktatására szolgáló faiskola és ojtvány telep is megérdemli a megtekintést. Nem mondunk vele utat, ha az elismerés hangján szólnak szorgalmas főkertésznokről. Az ó fáradhatlan munkásságának gyümölcsei nem egy boldog arának és nőnek szereztek felejtetetlen órákat.

— **Tornavizsga.** A vasárnapról elmaradt tornavizsgálatot f. hó 13-án d. u. 5 órakor tartották meg a tanítóképezde tornakertjében. Nagyszamu közönség nézte végig az igazán szép mutatványokat. A rendgyakorlatok, a szertornázás, a rudugrás, magasugrás, dardavetés a legkényesebb igényeket is kielégítették. Végül a football játékot mutatták be a növendékek. A közönség zajos

tapssal jutalmazta a derék tornászokat s megéljenezte a tornatanárt, a kit méltán illet az elismerés.

— **A kaposvári érettségiz vizsgálat f. hó 12-én vette kezdetét. A kiküldött kormánybiztos szerdán este érkezett meg, zsebében a miniszter által módosított ítélettel, Kaposvárra. Hiteles értesülés még eddig nem volt szereshető az ítélet valódi tartalmáról, de abból, hogy 23 tanuló közül csak 9-et bocsátottak az érettségire, biztosan következtethető, hogy a többi 14 tanulót legjobb esetben is csak hosszabb idő mulva bocsátják vizsgálatra. Néhány nap mulva nyilvánosságra kerül majd az ítélet s akkor dől el végleg a drukkoló 14 diák sorsa.**

— **Kérelem** A vegyeskar ezuton is felkéri mindazokat, kik az énekpróbákon résztvenni szoktak, hogy szerdán este 8 órakor minél nagyobb számban megjelenni sziveskedjenek, hogy az előadandó darabok minél alaposabban betanulhatók legyenek.

— **Tanulótársak kegyelote.** Schönfelder József, a csurgói tanítóképezde 11 éves növendéke, ki betegsége miatt szülei házához volt kénytelen hazatérni, a napokban jobb létre szenderült szereteti körében. Elhunytá hírére az intézet kitűzte a gyászlobogót s tanulótársai az intézet ifjusága, a tanári kar vezetése mellett gyászisteniztszeteletet tartott a megboldogult lelki üdvéért.

— **Vizbefut gyermek.** Gorsics Mária 7 éves kisleány Somogy-Szent-Miklóson a szomszédjuk udvarában levő tócsában játszadozott s a nagyokat utánozva babaruhákat mosott. A meglehetősen mély gödörben vizet tartottak tűzvész esetére s egy deszka volt keresztbe fektetve rajta. A kis leány a deszkán állt, de egyszerre csak elvesztette az egyensúlyt s a vízbe esett. Mire segítségére siettek, a sáros, piszkos vízben megfuladt. A vizsgálobíróság távirati hívásra kiszállott még aznap, f. hó 13-án a helyszínére, ahol a megjtett boncolás is fulladás folytán bekövetkezett halált konstatált.

— **Társaslakoma.** Az általános ipar-testület f. hó 8-án este tartotta szokásos évi társaslakomáját a Korona nagy termében. Ezden kivételesen nem Urnapjára esett a lakoma, melyen az ipar-testületnek 109 tagja vett részt. Csak dicséretükre válik iparosainknak, hogy az eddigi megrögzött szokástól eltérve cigány nélkül mulattak s az így megtakarított hatosokat egy elaggott társuk segélyezésére gyűjtötték össze. A lakoma vidám hangulatban az éjjeli órákba nyult.

— **A dalárdisták társas kirándulása** f. hó 28-án lesz, amint azt véglegesen megállapították. A gyülekezés ideje délutáni 3 óra, helye a tanító képezdei kert. . . . a hölgyek kocsin, az urak pedig gyalog szerrel vonulnak ki a papmalomi erdőbe. Cigányról, ételekről és italokról gondoskodik az intézőség, táncról pedig a fiatalság; Énekről főlöskéges gondoskodni! Vendégeket szívesen látnak, meghívók különben is még e héten szétküldetnek.

— **Táncmulatság.** A berzencei önk. tüzoltó testület saját pénztárának gyarapítására 1902. június hó 22-én Berzencen, a grófi vardombon zártkörű táncmulatságot rendez. Kezdeté délután 3 órakor. Belépti díj 1 korona, családjegy 2 korona 50 fillér.

— **Uj járdát** kapunk nemsokára, Meg a mult ülesen elhatározta a képviselőtestület, hogy az Erzsébet utat és utcát valamint a szentai utcát járdával látják els megbizta a községi birót ennek végrehajtásával. Az árlejtés ma fog megtartatni. Eszerint a közönség egy részének régi óhaja fog teljesülni, mert az Erzsébet utcában a Halka-féle háztól az Erzsébet utig s az Erzsébet uton az Erzsébet utcától ki a György-térig rendes járda fog létesített. Eddigéllel ugyanis ázsiai állapotok uralkodtak az Erzsébet utca ki nem épült felében s ha egy kis eső esett, lehetetlen volt átgázolni a pósta-felé vezető utat.

— **Utaink törzskönyvezése** mostanában történik a megyében járások szerint. E héten a mi járásunkban írták össze a törvényhatósági utakat a törzskönyvbe s a megyei bizottság e célból hozzánk is kiszállt. Már a multkor rámutattunk, hogy milyen tarthatatlanok és hallatlanul rosak különö-

sen a szentkirályi utról Gyékényes faluba és Zakány községbe, valamint a Gyékényes községből Gyékényes állomásra vezető utak Amint értesülünk ezek az utak még az idén teljesen helyre fognak állítani.

— **Magánvizsgálatok.** A főgymnasiumban f. hó. 12-én tartották meg az idei magánvizsgálatokat. Összesen 5 vizsgázó jelentkezett, melyek közül 2 női tanuló volt. A vizsgázók elég szép eredményt mutattak föl. — Az izr. elemi iskolában ma lesznek a magánvizsgák, melyekre szintén néhány tanuló jelentkezett.

— **A zene-ének- és melléktárgyak vizsgálója** tegnap folyt le a főgymnasiumban az érdeklődő közönség jelenlétében. Az ifjak különösen a zene és ének terén igen szép haladást fejtettek ki s a hallgatóság élvezettel gyönyörködött a zenekar ügyes játékában.

— **Árlejtés.** Az adóhivatali, átalakító munkálatai s a járdák elkészítésének biztosítására ma délelőtt a városházán nyilvános árlejtés fog tartatni, melyről az összes helybeli iparosok értesítettek. Nagyon helyes dolog, hogy a közmunkákat helybeli iparosoknak adják ki s bár volna minél több közmunka, hogy a valóságos helyzet egy kissé fellendülhetne.

— **Gyújtó villám.** Antalfaluban mint értesülünk megrendítő szerencsétlenség történt f. hó 9-én. Estefelé erős zivatar keletkezett, dörgéssel és villámlással s úgy fél 10 óra felé hatalmas durranás reszketette meg a levegőt. A villám leütött egyik a falun kívül álló pajtába s a zsuppostetót hirtelen lángborította. A tető csakhamar leégett, de a tűz szerencsére nem terjedt tovább.

— **Az időjárás.** Ugy látszik, hogy mégis csak van valami a népies babonában, mely azt tartja, hogy ha Medárd napján esik az eső, akkor 40 napig folyton szakadni fog. Az idén megeredt az eső Medárd napján s azóta nem is akar elállani. Közbe-közbe zivatarok is voltak s amint járásunk több helyéről tudósítónk jelentik, itt-ott jéggel egyenesen, mely azonban, legalább eddigelő nagyobb kárt nem okozott. A vetésekben azonban meglátszik a sok esőzés nyoma, mert a gabona igen sok helyen megdült, a kinlevő takarmányfélék pedig szinte hasznavehetlenné lettek, elrohadtak a réten és mezőkön. A kereskedelemre és iparra is káros hatással van a sok esőzés, mert elrontja az országos és heti vásárokat, no meg a mulatozó ifjuság és a kirándulók örömet, akik kénytelenek termekben megülni a sok majálist, júnialist és nyári mulatságot.

— **Az izr. elemi iskola** vizsgálati ma délelőtt 8—12-ig folynak le az iskola helyiségeiben. A felekezeti tárgyakból már tegnap délután megvolt a vizsga.

— **Az iparos-tanonc iskolában** a vizsgálatok ma délelőtt fél 8 órakor tartatnak meg a szokott helyiségben.

— **Szamárhurut járvány** lépett föl és grasszal erősen városunkban és környéken. Nem mulik el egyetlen évszak sem anélkül, hogy valami járványos betegség ne ütne föl fejét. Most a gyermekesereget kínozza az úgy nevezett szamárköhögés, mely hosszú lefolyásu ugyan, de nem veszedelmes. Egyébként az általános egészségi állapot úgy járásunkban, mint különösen városunkban, kielégítő, amit az utolsó időszak halálozási statisztikája is bizonyít.

— **Virágbarátok!** A „Florol“ virágrágya kivonat használata bámulatos hatással van a virágok fejlődésére, színpompája és illatára. Postán bérmentve küldi 1, 2 1/2 és 4 korona ellenében Waltersdorfer D. Pál droguista, Budapest, VII, Kerepesi-ut 8/a.

— A **Pesti Hírlap** kormánytól és pártoktól független, szabadelvű és demokrata ujság közli velünk, hogy **Tóth Bela** folytatja tárcái és közkedvelt Esti levelei írását; **Mikszáth Kálmán** pedig nagyobb történelmi elbeszélést ír. Ugyancsak kezdődik a lapban egy új érdekesítő regény közlése. **Maróczy** mester, a mentecarloi sakverseny győztese, ismertetni fogja vasárnapokint a legnevezetesebb játszmákat, melyeket a világ legelső sakkozóival játszott. A lap — mely ma házáink legnépszerűbb és legelterjedtebb lapja — továbbra is nagy gondot fordít közkedvelt rovatainak (A t. Házból, Színház és zene,

Képzőművészet, Vegyész, Szerkesztői üzenetek stb.) gazdagságára és változatosságára, főelvé lévén olvasóinak mulattatása. A Pesti Hírlap ma kétségtelenül legnagyobb terjedelmében jelenik meg lapjaink közt és így legtöbb olvasmányt nyújt. Melléklapja a **Divat Szalon**, legjobb divatúságaink egyike, igen jutányos áron rendelhető meg a Pesti Hírlappal együtt. A Pesti hírlap előfizetési ára negyedévre 7 korona s a Divat Szalonnal együtt 9 korona; a Pesti hírlap egy óra is megrendelhető 2 kor. 40 fillér beküldése mellett. (A Pesti Hírlap kiadóhivatalának címe: Budapest V. ker., Váci-körút 78. sz.)

A SZERKESZTŐ POSTÁJA.

Egy kis statisztika. Köszönjük, de tekintettel az „Agence Tracsra“ nem közölhetjük Kérünk a multkorhoz hasonló. To szalmaözvegys get kívánunk.

R. I. Tudomásul vettük s a lap küldéséről gondoskodni fogunk, ha bugzó-ága nem fog lankadni. Egy hü olvasó. Szívesen, de idő és hely hiányában már csak a jövő számban. Máskor kérjük s erdőig a kéziratot. Üdvözlét!

Gy. P. Nagyon sajnáljuk, hogy Ön neheztel, de — nem tehetünk r. la. Tessék jobbat küldeni s akkor mi is jobbat izenhetünk.

1000. Lapunk mai tárcájában benne van a neve a kérdézet kisasszonynak. Neve mellett van a lakhelye is, arról most már ráismerhet.

H. N. Kanizsán megkaphatja Olyan nevű nics — Tanító helyben.

Róza. Szívesen rendelkezésére állunk! Mímoza. Megkaptuk és lapunk zárta miatt a jövő számban hozzuk. Örvendünk, hogy újra megszólalt Nagyságos Asszony. Osókoljuk kezeit!

339 szám. 1902. végrh.

Arverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. tc. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csurgói kir. járásbíró-ág 1902 évi V. 127, 139 számú végzése által dr. Hochreiter Kornél ügyvéd által képviselt

Unger Herman vhajtató javára Krem-sier Adolf és Kaufman I. S. ellen 611 kor. 79 fill. s jár. erejéig elrendelt kielégítés végrehajtás alkalmával bíróilag le foglalt és 4208 koronára becsült bolti — házi berendezés, gazdasági — házi állatok és felszerelés álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak. Mely árverésnek az 1902. V. 127. 139 számú kiküldő végzés folytán a helyszínén vagyis Berzencén alperes k-nél leendő eszköztésére

1902 évi június hó 21 napján délután 2 órája

határidőül kitűzetik, és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881 évi LX. t. c. 107. és 108 §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron aul is elfognak adatni

Amenyiben az elárverezendő ingóságokat mások le és felül foglaltaták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. év. LX. t. c. 120 §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Csurgón 1902 évi június hó 6 n

FONYÓ ISTVÁN

kir bir, végrehajtó

!! Itélet a kaposvári diákok ügyében! — Lapunk zártakor vettük a távlati értesítést, hogy a miniszter döntése szerint a két főbűnöst egy évre, a többi tizenkettőt pedig hat hónapra vetették vissza A szülők enyhítésért folyamodnak a miniszterhez.

Vágó Gyula

CSURGÓN.

Könyvnyomda, könyvkötészet, könyv- és papirkereskedés.

Ajánlja legújabb betűkkel és díszítésekkel felszerelt

●●●● könyvnyomdáját ●●●●

minden e szakmába vágó munkák izléses olcsó és pontos előállítására, — úgy, hogy e téren bárkivel kiálja a versenyt. Továbbá

⇒⇒⇒ könyvkötészetemben ⇐⇐⇐

a legegyszerűbbtől a díszkötésig készülnek könyvekötések A megyben egyik legnagyobb

kész nyomtatvány raktárában

minden községi, ügyvédi, végrehajtói, tejszövetkezeti, és hitelszövetkezeti nyomtatványok nagy választékban kaphatók.

